

WYROK TRYBUNAŁU**(pierwsza izba)****z dnia 9 września 2004 r.**

w sprawie C-292/02 (wniosek Finanzgericht Düsseldorf o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Meiland Azewijn BV przeciwko Hauptzollamt Duisburg ⁽¹⁾

(Podatki pośrednie — Oleje mineralne używane do prac rolnych — Dyrektywa 92/81/EWG — Art. 8a — Banderolowanie w Państwie Członkowskim wprowadzenia na rynek — Zakaz banderolowania w Państwie Członkowskim wykorzystania — Dyrektywa 95/60/WE)

(2004/C 262/06)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie prowizoryczne; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości”)

W sprawie C – 292/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, skierowany do Trybunału na mocy artykułu 234 WE przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Meiland Azewijn BV przeciwko Hauptzollamt Duisburg, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, S. von Bahr (sprawozdawca) i R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 9 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Art. 8a ust. 1 dyrektywy Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych w brzmieniu nadanym dyrektywą Rady 94/74/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. należy rozumieć w ten sposób, iż zakazuje on Państwom Członkowskim nakładanie podatku akcyzowego na banderolowany lub niebanderolowany olej mineralny przechowywany w standardowym zbiorniku użytkowego pojazdu silnikowego, który jako paliwo używany jest nie tylko dla napędu tego pojazdu, ale również w innych celach, takich jak prace rolne, jeśli przedmiotowy olej mineralny został wprowadzony na rynek zgodnie z prawem w innym Państwie Członkowskim.

2) W celu sprzeciwienia się krajowemu unormowaniu niezgodnemu z powyższym zakazem, jednostka może powołać się przed sądem krajowym na art. 8a ust. 1 dyrektywy 92/81 w zmienionym brzmieniu zawierający przedmiotowy zakaz.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z dnia 26.10.2002 r.

WYROK TRYBUNAŁU**(wielkiej izby)****z dnia 7 września 2004 r.**

w sprawie C-319/02 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallin-oikeus): Petri Manninen ⁽¹⁾

(Podatek dochody — Ulga podatkowa z tytułu dywidend wypłaconych przez fińskie spółki — Art. 56 i 58 WE — Spójność systemu podatkowego)

(2004/C 262/07)

(Język postępowania: fiński)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w Zbiorze Orzeczeń Trybunału)

W sprawie 319/02 mającej za przedmiot wniosek o wydanie orzeczenia trybie prejudycjalnym na mocy art. 234 WE złożony przez Korkein hallin-oikeus (Finlandia) postanowieniem z dnia 10 września 2002 r., zarejestrowany w sekretariacie Trybunału dnia 12 września 2002 r., w postępowaniu wszczętym przez Petri Manninen, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet i J. N. Cucha Rodrigues, prezesi izb, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr i K. Lenaerts (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał dnia 7 września 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Art. 56 i 58 stoją na przeszkodzie ustawodawstwu, według którego prawo osoby podlegającej obowiązkowi podatkowemu w Państwie Członkowskim do korzyści z ulgi podatkowej z tytułu dywidend, które są jej wypłacane przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jest wyłączone, jeżeli te spółki nie mają siedziby statutowej w tym Państwie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.11.2002.